

17.niedziela po Trójcy

Główna myśl: Ufaj Panu.

Tekst: Ewangelia Marka 9,17-27 – uzdrowienie epileptyka

Wiersz: „Wierzę, pomóż niedowiarstwu memu.” Ewangelia Marka 9,24b

Propozycja piosenek: „Mój Bóg wielki jest”, „On może”; śpiewnik: Najpiękniejsze o Jezusie, wyd. Augustana, str. 24 i 34

Cele:

- Dziecko poznało historię uzdrowienia epileptyka
- Dziecko wie, że wierzyć, to ufać Panu Bogu
- Dziecko zostało zachęczone, by ufać Bogu w każdej sprawie

I. Wstęp

Czy w to wierzę?

Pomoce: kartka z różnymi zdaniami. Propozycja dziwnych zdań:

Na choinkach rosną jabłka.

Niedźwiedzie zapadają w sen zimowy.

Pan Jezus urodził się w Betlejem.

Na księżycu rosną kwiaty.

Pan Jezus nakarmił wielki tłum ludzi 5 chlebami i 2 rybami.

Krowy dają czekoladę.

Słonie mają długie szyje.

Wiewiórki jedzą orzechy.

Na Marsie (planecie) mieszkają ludzie.

Informacja dla osoby prowadzącej: można przygotować inne dziwne zdania, dla starszej grupy mogą być trudniejsze.

Przebieg:

Witam was na dzisiejszej szkółce. Cieszę się, że jesteście, bo mam ze sobą kartkę, na której zapisane są różne, dziwne zdania. Po usłyszeniu ich będziecie musieli powiedzieć, czy wierzycie w to, co one mówią, czy raczej nie.

Lecz zanim przeczytam pierwsze zdanie powiedzmy, co to znaczy wierzyć? Czy wiecie co znaczy w coś wierzyć? (*odpowiedzi dzieci*) Wierzyć to znaczy ufać, być przekonanym, że coś jest prawdziwe, chociaż nie ma na to żadnych dowodów, żadnego potwierdzenia. Skoro wiemy już co znaczy wierzyć, to zaczynam czytać. Proszę, słuchajcie uważnie. (*osoba prowadząca czyta po kolei przygotowane zdania. Dzieci po każdym zdaniu mówią, czy wierzą w to, co zostało przeczytane, czy raczej nie i dlaczego tak uważają*)

Podsumowanie:

Popatrzcie, czasem trudno jest uwierzyć w coś, gdy nie posiadamy na to żadnego dowodu, gdy tego nie widzimy, a tylko o tym od kogoś słyszymy. Dzisiaj poznamy człowieka, który nie musiał mieć żadnych dowodów, by uwierzyć w to, co usłyszał. Posłuchajcie proszę.

II. Szkółka

Pomoce: Biblia, można stworzyć prezentację używając obrazków z podanej poniżej strony:

www.freebibleimages.org/illustrations/jesus-heals-boy/

Przebieg:

1. Ojciec szuka pomocy dla swego syna – W pewnej rodzinie urodził się syn. Co dzieje się w rodzinie, gdy na świecie pojawia się małe dziecko? (*odpowiedzi dzieci*) Oczywiście, rodzice są szczęśliwi. Ludzie przychodzą, składają rodzicom gratulacje, podziwiają maleństwo. I może tak też było w tej rodzinie. Wszyscy byli szczęśliwi, jednak ten piękny obraz został zaburzony, bo okazało się,

że dziecku coś dolega. Chłopiec był chory na padaczkę. (wyjaśnić krótko dzieciom, co to jest padaczka. Napady padaczkowe mają różne formy. Czasem chory traci przytomność, upada, a jego ciałem wstrząsają silne drgawki. – informacje z Internetu). Co robią rodzice, gdy dowiadują się, że ich dzieciątko jest chore? (odpowiedzi dzieci) Rodzice zrobiliby wszystko, poszliby wszędzie, pojechali do najlepszych lekarzy, żeby tylko ich dziecko wyzdrowiało. Ojciec postanowił więc za wszelką cenę szukać pomocy. Wszędzie już szukał ratunku, lecz bezskutecznie. W końcu dowiedział się o Jezusie, o Jego mocy. I pomyślał: „On na pewno mi pomoże.” Pełen nadziei udał się do Pana Jezusa. Lecz cóż to? Przyszedł, a Jezusa nie było. Pomyślał, że może uczniowie Jezusa, pomogą jego dziecku. Byli przecież z Jezusem, uczyli się od Niego, obserwowali Go, to pewnie uzdrowią chłopca. Ojciec podszedł i poprosił uczniów. Oni próbowali chłopca uzdrowić, lecz niestety nie potrafili, nadal był chory.

2. Pan Jezus uzdrawia go – wtedy przyszedł Pan Jezus. Uczniowie pewnie odetchnęli z ulgą, wiedzieli, że ich Nauczyciel z pewnością pomoże i uzdrowi chłopca. Zrozpaczony ojciec padł przed Jezusem na kolana i prosił Go: „Zlituj się nad nami, pomóż nam” A Pan Jezus powiedział: „Wszystko jest możliwe dla wierzącego.” (Mk 9,22-23)

3. Wszystko możliwe dla wierzącego – usłyszał odpowiedź ojca: „Panie wierzę, pomóż niedowiarstwu memu.” (Mk 9, 24) Słyszając te słowa Pan Jezus pomógł temu człowiekowi i uzdrowił jego syna. Potem chwycił za rękę leżącego chłopca, podniósł go i zdrowego odesłał do domu. Wiara ojca została nagrodzona.

III. Zakończenie

Pan Jezus pomógł ojcu i jego synkowi. On może pomóc dzisiaj także tobie. Może pomóc ci w każdej sprawie, tylko musisz Mu zaufać. Czy ufasz, czy wierzysz Panu?

Jeżeli czujesz, że twoje zaufanie nie jest mocne, to modlitwą mogą stać się słowa ojca tego chorego chłopca „Wierzę, pomóż niedowiarstwu memu.”

1. Wiersz biblijny

Wierzę, pomóż niedowiarstwu memu. Ewangelia Marka 9,24b

Pomoce: Na 5 kartkach zapisać słowa wiersza. Na dużej kartce narysować dłoń. Na każdym palcu przymocować zapisane jedno słowo wiersza, masa mocująca

Przebieg:

Wytlumaczyć wiersz

Nasz dzisiejszy wiersz mówi: Wierzę, czyli mam zaufanie, jestem przekonany, że to, co Pan Bóg mówi, robi jest prawdą. Lecz może gdybym wciąż miał jakieś wątpliwości, gdybym do końca nie ufał, to proszę pomóż mi Panie i usuń je, a napełnij serce niezłomną, mocną wiarą.

Informacja dla osoby prowadzącej: wiersz czytamy głośno przymocowując zapisane słowa do poszczególnych palców dłoni.

Dziecko przy powtarzaniu poszczególnych słów wiersza może ponosić kolejne palce do góry.

2. Prace plastyczne

A. Pan pomaga – propozycja dla grupy młodszej

Pomoce: załącznik nr 1 (patrz załącznik:

2017_10_08_17_Niedziela_Po_Trojcy_Swietej_zalacznik_nr_1), kredki

Przebieg:

- rozdać wszystkim dzieciom załącznik nr 1 oraz kredki
- poprosić o pokolorowanie rysunku

B. Czy w to wierzę... – propozycja dla grupy starszej

Pomoce: kartki, długopis

Przebieg:

- podzielić uczestników na grupy

- rozdać każdej grupie kartkę i długopis
- poprosić, by grupy wymyśliły i zapisały na kartce różne zdania
- gdy grupy są gotowe, wtedy na przemian czytają zapisane zdania, a drużyny, które słuchają mówią, czy wierzą w to, co usłyszały

Załączniki:

2017_10_08_17_Niedziela_Po_Trojcy_Swietej_zalacznik_nr_1